

**В. ЗАМАНСКИ, ИГОР
РОСОХОВАТСКИ
НАЙ-ГЛАВНИЯТ НАЧАЛНИК**

Превод от руски: [Неизвестен], 1970

chitanka.info

— Митя, изнеси, моля те, боклука!

— После...

— Митя! Изнеси боклука. На тебе ти казах!

Митя взе кофата и с яд тръшна вратата зад себе си.

„Нещастен съм — тъжно си мислеше той, тътрейки кофата за боклука. — Нещастен човек съм. В къщи — ту боклука изнеси, ту бягай за хляб. В училище — изтрий дъската, донеси тебешир... Готов ли си с уроците? Даже Альоша, моят пионерски началник, ми нарежда — повече железни отпадъци, как си със старата хартия?“

В този момент деветнайсета врата от съседната кооперация се отвори и на площадката пред нея се появи тежка фигура с миниатюрен локатор и пипаловидна антена. Митя се зарадва на тази среща.

— Ало — извика той. — Хей ти, изнеси моя боклук.

— Слушам. Ще изнеса боклука — чу се нисък метален глас.

Митя му подаде кофата, изтри ръцете си с панталоните и бавно тръгна из двора. На една пейка наблизко седяха две бабички и си приказваха.

— Хубав слуга си има Пьотър Иванич — въздъхна едната. — Само че много електроенергия черпи. — И тя посочи робота, който от вежливост наведе неоновите си очи. Той се спря край Митя и му подаде празната кофа.

— Задачата е изпълнена. Имате ли други указания?

„Трябва да живея не сред хората, а сред роботите!“ — помисли си Митя.

Роботът търпеливо чакаше. На Митя му беше неудобно от стариците и махна на робота с ръка.

— Ела с мене!

Зад ъгъла на жилищната кооперация те се спряха.

— Слушай, приятел — започна Митя. — Първо ми кажи къде живеят вашите... Е, искам да кажа другите работи, след като ги произведат в завода?

— В изпитателния полигон на базата „Роботостроене“. Там години наред ние си усъвършенствуваме своите системи без участието на човека.

— Адресът?

— Квартал „Изпитателен“. Улица „Голяма електронна“.

— Я ми запиши всичко това на листче — рече Митя. — А сега отнеси тази боклукчийска кофа у нас. Вземи от моите старци стотинки и иди да купиш хляб. После намери под леглото куклата на сестра ми, защото тя е голяма ревла. После... после... Иди в училище при моя отряден Альоша и му кажи да ти претегли металните части за старо желязо...

— Слушам...

* * *

— Седемнадесети, изнеси боклука!

— Готово, шефе!

— Юнак си ти, Седемнадесети! — Митя се мъчеше да сдържа щастливата си усмивка.

Роботите от базата излязоха много работливи момчета и бързо свикнаха да се обръщат към Митя с почтителното „шефе“. Само за два дни, прекарани в базата, Митя придоби нови навици. Вече обичаше да се излежава на широкия и мек диван, а роботите от типа „Разплитам заплетени възли“ го чешеха по гърба с тънките си пинцети. А робот от серията „Детски възпитатели“ пееше песни и разказваше стари приказки.

— Четвърти, завържи ми връзката. Не виждаш ли, че на шефа ти лявата обувка е развързана? Не тази, другата... Какво дърпаш, ще я скъсаш. Това е връзка за обувки, не е стоманено въже...

— Извинявайте, шефе! — смути се робот номер 4, който беше от типа „Копачи на траншеи с голям диаметър“. — Моят блок за управление не е отрегулиран за тези малки операции. Преместете, моля, инфрарегулатора.

— Инфра... Какво?

Роботът се изуми:

— Как? Вие не знаете какво е това?

— Хм... Забравих.

— В такъв случай, сигурно е излязъл от строя блокът на вашата памет? Позволете ми да погледна.

И огромният робот с отвертка в ръка се пресегна към главата на шефа.

— Прибери си отвертката! — изкрещя Митя.

Вратата на хангара се отвори и влезе робот номер 17 с контейнер за смет. По металното му тяло се стичаше вода.

— Загадъчно явление! — дълбокомислено проговори Седемнадесети. — Милион кубически метра вода падат отгоре вертикално и мият предмети, които не се нуждаят от миене. И при това отгоре нещо силно трещи и святка...

Митя назидателно изпъна палец.

— Всички да знаят: това се нарича буря.

Най-малкият робот, навярно предназначен да отваря консервени кутии, изпищя с възхищение, гледайки към Главния Началник:

— Вие, навярно знаете всичко на света, шефе?

— Най-Големият Началник знае всичко — отговори Митя.

Тогав Седемнадесети повдигна ръка и попита:

— Кажете, шефе, защо когато гърми, всички мои блокове и системи се тресат?

— От мълнията.

— Какво е това мълния?

— От електричеството.

В разговора се вмъкна и робот 3–48.

— Както се разбира, там където святка, има неизправни бушони. — 3–48 е от серията „Електромонтьори“.

— Но Седемдесети няма контакт с това природно електричество, как да го разбираме?

Митя махна пренебрежително с ръка:

— Не зная.

— Но вие сам казахте, че знаете всичко.

Роботите взеха да се поглеждат един друг.

— Може ли да попитам, шефе? — обади се робот „Утешител на плачещи деца“. — Какво е това флуоресценция?

Въпросите се сипеха от всички страни.

— Разкажете ни за метагалактиката.

— Защо млякото е бяло?

— Не зная... — зашептя Митя.

От съседния склад дотича робот-електроинспектор.

— Шефе, на склад ни докараха още осем нови робота — доложи той. — Всеки се нуждае от по седем комплекта запасни части.

Направете ми докладна.

Митя взе лист и молив.

— Седем по осем — четиридесет и осем — пресметна той на глас.

Роботите ахнаха.

— Неговият блок на паметта не е в ред — каза робот номер 4.

— Да го ремонтираме! — предложи Седемнадесети.

Десетки услужливи ръце с клещи, отвертки и поялници се пресегнаха към пребледнелия Митя.

— Тихо — извика той. — Аз съм изправен. Главният Началник не е длъжен да знае всичко.

Роботите отстъпиха и зашушукаха помежду си.

Накрая един от тях излезе напред и заяви:

— Някой от нас е заподозрял и по-рано, а сега всички се убедихме, че ти шефе, не си най-Главният Началник, а си просто примитивен робот с остаряла конструкция.

* * *

— Шефе, изнеси боклука! — нареди Седемнадесети.

Митя, напрягайки се, затътри контейнера след себе си.

— Движенията ти трябва да бъдат по-точни и отмерени — забеляза Четвърти. — Ти напразно изразходваш енергия и губиш средно по 0,003 секунди при всяко сгъване на ръцете. Ако така продължаваш, ще трябва да те смазваме всеки пет минути...

Публикувано във вестник „Септемврийче“, брой 101/1970 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.